

ANDRES, DE DANSENDE ZEE-EGEL (rumba)

De dansende zee-egel
klapt in zijn stekels
omhoog en omlaag,
omlaag en omhoog,
het lijkt wel een wip.

Hij draait en draait,
hij wankelt en zwaait
en hij zegt je:
Forellenkop,
let je wel op?
Kling, kling.

En ik steek je
met mijn stekel,
keienkop die je bent,
hoe durf jij te zeggen
dat ik geen danser
ben?

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

Want ik trek mijn mes
terstond
en ik steek hem in je
kont.
Kling, kling
klinken mijn stekels
als je aan me komt.
Hij draait en draait,
eindeloos,
danser.

En ik steek je
met mijn stekel,
keienkop die je bent,
hoe durf jij te zeggen
dat ik geen danser ben?

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

Want ik trek mijn mes ters-
tond
en ik steek hem in je kont.

Kling, kling
klinken mijn stekels
als je aan me komt.

Hij draait en draait,
eindeloos,
danser.

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

want hij danst niet in Hava-
na,
maar hij danst in Cádiz.

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

Allen zingen voor de grap
voor de arme Moorse krab.

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

Ik dans en dans maar voor de
kust
omdat ik anemoontjes lust.

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

Alles wiegt en golft aan mij
op de maat van het getij.

Kling, kling,
donder toch op,
kling, kling,
dolfijnenkop.

Hij draait en draait,
eindeloos,
danser.

